

[Bernhard Baunsgaard]

gældsrenter, og derfor skal man lade være med at fordreje, hvad jeg siger.

Det har vist gentagne gange været accepteret af alle parter i forhandlingerne, medmindre man har skiftet mening, at skattereforment vil medføre et fald i lejeværdierne, fordi man ikke især for de dyre huse får den store skatterabat på op til 74 pct., som man i visse situationer får i dag. Derfor er det klart, at det ikke er så fordelagtigt, og så kan man ikke give så meget for det. Det er dog vist noget, vi alle hidtil har anerkendt. Der er så bare overgangsperioden, som vi lige netop befinder os i, hvor det ikke er gået op for folk, at de ikke kan tillade sig at give så meget for husene, som de kunne med bevarelse af de 74 pct. i skatterabat. Men vi kunne jo have ventet, at det slog igennem, og så have lavet noget helt andet. Nu er det blevet til dette her.

For at gøre en lang snak kort: i dag er vi nået dertil, at det er det, der kan gennemføres, og derfor skal det gennemføres. Men der er ingen grund til, som hr. Lykketoft har foresøgt det, at bestride de kendsgerninger, der følger med det, vi vedtager i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Nørgaard-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave. (Lempelse af arveafgiften for samlevende, søskende og samlevende personer af samme køn).

Af Aase Olesen (RV) og Anne Grete Holmsgård (VS) m.fl.

(Fremsat 28/1 86. Første behandling 5/2 86. Betænkning 21/5 86).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Jytte Hilden (S):

Mange fik nok det forkerte ben ud af sengen eller morgenkrydderen galt i halsen, da de den 22. maj d.å. i Berlingske Tidende på forsiden kunne læse, at papirløse par skal slippe for en stor arveafgift. Det kunne selvfølgelig i sig selv være interessant, men det særlig interessante ved det var, at forslaget kom fra den tidligere industriminister, hr. Stetter.

Det er da pokker til idé at putte alle i samme hat: ægtefolk, papirløse, børn, forældre osv., for at forsøge at hindre et lovforslag som det, vi her har til behandling, der drejer sig om at hjælpe lige præcis de mennesker, som ikke kan gifte sig, det vil sige de mennesker af samme køn, som lever i ægteskabsliggende forhold. Om de siden vil kunne få papir på det, skal jeg ikke kunne sige.

Men det, det handler om, er, at de, der har kritiseret denne lovgivning, overhovedet ikke har forstået, hvad det er for en lille brik, vi på denne måde gerne vil flytte. De store bogstaver og alle protesterne, der er udtrykt på den omtalte forside af Berlingske Tidende, er tegn på en form for konservatisme, som ikke svarer til forståelse for mennesker, der indretter sig anderledes, end de fleste gør. Det har ikke noget at gøre med spørgsmålet om, hvordan børn og forældre arver hinanden, og ikke noget at gøre med spørgsmålet om, hvordan søskende indbyrdes arver hinanden.

Det forslag, der foreligger her, skal løse ét ganske bestemt lille, konkret problem for en række mennesker, som ikke har den mulighed at gifte sig, som jeg sagde før. Det synes vi er både fornuftigt og rimeligt, og derfor